

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)
z 22. septembra 2005 *

Vo veci T-101/03,

Suproco NV, so sídlom v Curaçao (Holandské Antily), v zastúpení: M. Slotboom
a N. J. Helder, advokáti,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: H. Sevenster, splnomocnená zástupkyňa,

vedľajší účastník konania,

proti

Komisií Európskych spoločností, v zastúpení: T. van Rijn a X. Lewis,
splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: holandčina.

ktorú v konaní podporuje:

Rada Európskej únie, v zastúpení: pôvodne G. Houttuin a M. Bishop, neskôr MM G. Houttuin a D. Canga Fano, splnomocnení zástupcovia,

a

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: N. Díaz Abad, abogado del Estado, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2003/34/ES z 10. januára 2003, ktorým sa zamieta priznanie výnimky spočívajúcej v neuplatnení rozhodnutia Rady 2001/822/ES, pokiaľ ide o pravidlá pôvodu uplatniteľné na cukor z Holandských Antíl [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 11, s. 50),

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudcovia F. Dehousse a D. Šváby,

tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 25. novembra 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Obchodná spoločnosť Suproco NV, so sídlom v Curaçao (Holandské Antily), je podnikom, ktorého predmetom podnikania je spracovanie nerafinovaného trstinového cukru na kockový a práškový trstinový cukor.

- 2 Od roku 1995, kedy bola založená, obchodná spoločnosť Suproco spracovávala trstinový cukor pochádzajúci hlavne z afrických, karibských krajín a krajín Tichomorja (AKT) a popri prípade z Európskeho spoločenstva. Využívajúc režim nazývaný „kumulácia pôvodu“, sa konečné výrobky považovali za výrobky s pôvodom zo zámorských krajín a území (ZKÚ) a v dôsledku toho mohli byť vyvážané do Spoločenstva s tým, že boli oslobodené od ciel.

- 3 Bertúc do úvahy ťažkosti súvisiace so zásobovaním surovinami, ako aj s uplatnením ochranných opatrení zo strany Spoločenstva, najmä voči cukru kumulujúcemu pôvod AKT a ZKÚ, Suproco začala obchodovať s cukrom na základe režimu nazývaného „30/70“, stanoveného pôvodne dodatkom 2 prílohy II rozhodnutia Rady 91/482/EHS z 25. júla 1991 o pridružení zámorských krajín a území k Európskemu

hospodárskemu spoločenstvu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 263, s. 1). Tento režim umožňuje získať pôvod ZKÚ pre cukor pod podmienkou, že hodnota používaného trstinového alebo repného cukru a chemicky čistej sacharózy akéhokoľvek pôvodu neprekračuje 30 % počiatočnej výrobnéj ceny výrobku. V rámci tohto režimu žalobkyňa prifarbovala a aromatizovala cukor pochádzajúci z Kolumbie za pomoci melasy.

- 4 Článok 5 ods. 1 písm. g) prílohy III rozhodnutia Rady 2001/822/ES z 27. novembra 2001 o pridružení zámorských krajín a území k Európskemu spoločenstvu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 314, s. 1) (ďalej len „rozhodnutie ZKÚ“) však spresnil, že „postupy spočívajúce v pridávaní farbív do cukru alebo v utváraní cukrových kociek“ sú spracovávaním alebo premenou, ktoré sú nedostatočné na to, aby z nich vyplýval charakter pôvodu pre výrobky.
- 5 Za týchto okolností Holandské kráľovstvo podalo 20. februára 2002 Komisii žiadosť o výnimku na základe článku 37 prílohy III rozhodnutia ZKÚ. Presnejšie, požiadalo o priznanie výnimky na ročné množstvo 3 000 ton pre Suproco, ktoré sa začleňuje do ročného kontingentu vo výške 28 000 ton cukru, na ktorý sa vzťahuje výhoda kumulácie pôvodu AKT/ZKÚ/ES stanovená v článku 6 ods. 4 prílohy III rozhodnutia ZKÚ.
- 6 V liste z 13. mája 2002, ktorý bol odpoveďou na otázky položené Komisiou a na prvé rozpravy na pôde výboru pre colný kódex, Holandské kráľovstvo uviedlo, že berie späť svoju žiadosť až do zavedenia nového poriadku a na tento účel dodatočne skúma možnosti zásobovania žalobkyne cukrom AKT.

- 7 Dňa 4. októbra 2002 po uskutočnení dodatočných výskumov Holandské kráľovstvo poslalo list Komisii s cieľom „oživiť“ žiadosť o výnimku.
- 8 Dňa 10. januára 2003 Komisia prijala rozhodnutie 2003/34/ES, ktorým zamietla priznanie výnimky pri uplatňovaní rozhodnutia Rady 2001/822/ES, pokiaľ ide o pravidlá pôvodu uplatniteľné na cukor z Holandských Antíl [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 11, s. 50, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 9 Žalobca návrhom zapísaným do registra kancelárie Súdu prvého stupňa 14. marca 2003 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 10 Uznesením predsedu tretej komory Súdu prvého stupňa z 18. septembra 2003 bol Rade a Španielskemu kráľovstvu povolený vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov žalovanej a Holandskému kráľovstvu bol povolený vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov žalobkyne. V súlade s článkom 116 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa žalobkyňa požiadala, aby určité dôverné informácie obsiahnuté v replike neboli oznámené vedľajším účastníkom konania. Predložila znenie svojej repliky, ktorá nemala dôverný charakter, a doručovanie procesných aktov vedľajším účastníkom konania sa obmedzilo na toto znenie. Vedľajší účastníci konania nevzniesli v tejto súvislosti námietku a predložili svoje vyjadrenia v lehote, ktorá im bola na tento účel stanovená.

- 11 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (piata komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania. Opatreniami na zabezpečenie priebehu konania boli Suproco, Komisia a Holandské kráľovstvo vyzvané na predloženie dokumentov.
- 12 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté počas verejného pojednávania 25. novembra 2004. Komisia bola vyzvaná, aby písomne odpovedala na dodatočnú otázku, čo aj urobila v stanovenej lehote. Spoločnosť Suproco predložila svoje pripomienky k odpovedi, ktorú dala Komisia, ktoré nemali dôverný charakter. Vedľajší účastníci konania nevzniesli námietku v tejto súvislosti. Dňa 25. januára 2005 sa skončila ústna časť konania.
- 13 Suproco navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- určil, že jej žaloba je dôvodná,
  - zrušil napadnuté rozhodnutie,
  - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 14 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
  - zaviazal Suproco na náhradu trov konania.

- 15 Rada navrhuje, aby Súd prvého stupňa vyhovel návrhom Komisie.
- 16 Španielske kráľovstvo navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- určil, že námietka nezákonnosti vznesená voči článku 5 ods. 1 písm. g) prílohy III rozhodnutia ZKÚ je neprípustná, a subsidiárne ju zamietol,
  - zamietol žalobu podanú proti napadnutému rozhodnutiu,
  - zaviazal Suproco na náhradu trov konania.
- 17 Holandské kráľovstvo navrhlo, aby Súd prvého stupňa zrušil napadnuté rozhodnutie.

Právny stav

- 18 Suproco uvádza tri dôvody na podporu svojej žaloby. Prvý dôvod, uvedený ako hlavný dôvod, spočíva na námietke nezákonnosti vznesenej proti článku 5 ods. 1 písm. g) prílohy III rozhodnutia ZKÚ. Druhý dôvod, uvádzaný subsidiárne, poukazuje na nedostatok právomocí Komisie. Tretí dôvod, uvádzaný ešte viac

subsidiárne, je založený na porušení článku 37 prílohy III rozhodnutia ZKÚ, ako aj na nesprávnom posúdení skutkových okolností.

- 19 Na úvod treba skonštatovať, že napadnuté rozhodnutie je jedným z rozhodnutí v zmysle článku 249 štvrtého odseku ES, a teda musí byť odôvodnené na základe článku 253 ES. Neexistujúce alebo nedostatočné odôvodnenie je porušením podstatných formálnych náležitostí a je v rozpore s verejným poriadkom, na čo musí z úradnej povinnosti prihliadnuť súd Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 67, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. júla 2001, UK Coal/Komisia, T-12/99 a T-63/99, Zb. s. II-2153, bod 199).
- 20 Podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES musí byť prispôsobené charakteru sporného aktu a musia z neho vyplývať jasne a jednoznačne úvahy orgánu, ktorý prijal rozhodnutie, ktoré umožňujú dotknutým subjektom spoznať dôvody prijatého opatrenia a príslušnému súdnemu orgánu vykonávať svoje preskúmanie. Požiadavku odôvodnenia treba hodnotiť vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, charakter uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a individuálne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie konkrétne vymedzovalo všetky náležité skutkové a právne okolnosti, pretože odpoveď na otázku, či odôvodnenie aktu zodpovedá požiadavkám uvedeným v článku 253 ES, treba hľadať nielen vzhľadom na text aktu, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť (rozsudok Súdneho dvora Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 19 vyššie, bod 63; z 30. septembra 2003, Nemecko/Komisia, C-301/96, Zb. s. I-9919, bod 87, a z 22. júna 2004, Portugalsko/Komisia, C-42/01, Zb. s. I-6079, bod 66).
- 21 V danej veci je potrebné zdôrazniť, po prvé, že žiadosť o výnimku podaná Holandským kráľovstvom podľa článku 37 prílohy III rozhodnutia ZKÚ spočívala na

určítom množstve skutkových okolností a hospodárskych údajoch oznámených Komisii. Holandské kráľovstvo najmä vyplnilo tlačivo nachádzajúce sa v prílohe 7 prílohy III rozhodnutia ZKÚ a uvedené v článku 37 ods. 2 prílohy III rozhodnutia ZKÚ. Toto tlačivo, tak ako ho vyplnili holandské úrady, obsahovalo údaje týkajúce sa výrobných cien a pridanej hodnoty v rámci použitia surovín pochádzajúcich z Kolumbie. Je potrebné zdôrazniť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nepoukázala na nedostatočnosť údajov predložených Holandským kráľovstvom. Domnieva sa teda, že disponuje všetkými údajmi, ktoré vyžaduje článok 37 ods. 2 prílohy III rozhodnutia ZKÚ.

22 Po druhé je potrebné zdôrazniť, že Holandské kráľovstvo ako žiadateľ o výnimku a Suproco ako subjekt, ktorému by plynuli výhody z výnimky pod podmienkou jej priznania, mali záujem získať vysvetlenia zo strany Komisie.

23 Po tretie je potrebné zdôrazniť, že napadnuté rozhodnutie sa opiera o článok 37 prílohy III ZKÚ a zvlášť o jeho odseky 4 a 7, citované v odôvodnení č. 1, resp. č. 8, s cieľom zamietnuť žiadosť o výnimku podanú Holandským kráľovstvom.

24 Podľa článku 37 ods. 4 prílohy III rozhodnutia ZKÚ sa musí v každom prípade preskúmať, či pravidlá upravujúce oblasť kumulovaného pôvodu neumožňujú vyriešiť problém. To znamená, že ak pravidlá pre oblasť kumulovaného pôvodu umožňujú vyriešiť problém, Komisia má právo zamietnuť žiadosť o výnimku.

- 25 Pokiaľ ide o článok 37 ods. 7 prílohy III rozhodnutia ZKÚ, tento článok stanovuje „bez toho, aby tým boli dotknuté odseky 1 až 6, že výnimka je priznaná, ak hodnota pridaná výrobkom, ktoré nemajú pôvod a ktoré sú spracované v dotknutom ZKÚ, je aspoň 45 % konečnej výrobnej hodnoty výrobku, pokiaľ výnimka nemôže spôsobiť závažnú škodu v hospodárskom odvetví Spoločenstva alebo jedného alebo viacerých jeho členských štátov“. [*neoficiálny preklad*] Použitie slovného spojenia „bez toho, aby tým boli dotknuté“ [*neoficiálny preklad*] znamená, že pravidlo zakotvené v tomto odseku 7 zachováva úplne existenciu a účinky odsekov 1 až 6 článku 37 prílohy III rozhodnutia ZKÚ. Zvlášť dokonca v prípade, na ktorý sa vzťahuje článok 37 ods. 7 prílohy III rozhodnutia ZKÚ, je Komisia povinná na základe článku 37 ods. 4 tej istej prílohy preskúmať, či pravidlá upravujúce oblasť kumulácie pôvodu umožňujú vyriešiť problém. Ak ide o takýto prípad, ako bolo uvedené vyššie, Komisia je oprávnená zamietnuť žiadosť o výnimku. Za každého predpokladu, či Komisia rozhodne o uplatnení alebo neuplatnení článku 37 ods. 7 prílohy III rozhodnutia ZKÚ, dôvody, na ktorých zakladá svoje rozhodnutie, sa musia javiť dostatočne jasne.
- 26 Na základe predchádzajúcich úvah je potrebné skúmať, či odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v danom prípade zodpovedalo požiadavkám článku 253 ES.
- 27 Napadnuté rozhodnutie pozostáva z deviatich dôvodov a z jedného výroku obsahujúceho dva články, ktorými sa zamietajú priznanie výnimky.
- 28 Odôvodnenie č. 1 spresňuje právne súvislosti žiadosti o výnimku podanú Holandským kráľovstvom, zmieňujúc sa zvlášť o článku 37 ods. 1 a 4 prílohy III rozhodnutia ZKÚ.

- 29 Odôvodnenie č. 2 pripomína predmet žiadosti o výnimku podanej pôvodne Holandským kráľovstvom 20. februára 2002.
- 30 Odôvodnenie č. 3 uvádza, že Holandské kráľovstvo vzalo späť túto žiadosť 13. mája 2002.
- 31 Odôvodnenie č. 4 zdôrazňuje, že „výrobcovia cukru z piatich rôznych štátov AKT odmietli v máji a v júni 2002 dodať nevyhnutný cukor predmetnému výrobcovi, výrobca so sídlom v Guyane prijal objednávku na dodávku požadovaného množstva a kvality, ale za cenu [450 amerických dolárov (USD) za tonu FOB Georgetown] citelne vyššiu, ako je cena za kolumbijský cukor (275 USD za tonu franko sklad kupujúceho)“ [*neoficiálny preklad*]. Tieto informácie boli predložené Holandským kráľovstvom Komisii 4. októbra 2002.
- 32 Odôvodnenie č. 5 uvádza, že Holandské kráľovstvo tvrdí, že na výrobu 3 000 ton finálneho tovaru treba vynaložiť mzdové náklady a ďalšie náklady v sume 1 095 570 eur, pričom finálny tovar má sám hodnotu 3 241 200 eur. Tieto údaje vyplývajú z tlačiva pripojeného k žiadosti o výnimku.
- 33 Odôvodnenie č. 6 spresňuje, že zo skúmania predložených informácií vyplýva, že pridaná hodnota postupu je vyššia ako 45 % počiatocnej výrobnéj ceny v prípade dodávky tak cukru z Kolumbie, ako aj cukru z Guyany. Tvrdenie, pokiaľ ide o pridanú hodnotu cukru z Guyany, vyplýva z výpočtu urobeného Komisiou na základe údajov predložených Holandským kráľovstvom.

- 34 Odôvodnenie č. 7 pripomína, že Suproco mala v medziach ročného kontingentu 28 000 ton dostupného na rok 2002 dovozné licencie na 6 222 ton. Túto informáciu poskytlo Holandské kráľovstvo Komisii vo svojom liste zo 4. októbra 2002.
- 35 Z toho vyplýva, že ak odôvodnenie č. 1 napadnutého rozhodnutia opakuje určité ustanovenia prílohy III rozhodnutia ZKÚ a odôvodnenie č. 2 predmet žiadosti o výnimku, odôvodnenia č. 3 až č. 7 sa obmedzujú na prevzatie skutkových prvkov uvádzaných Holandským kráľovstvom (odôvodnenia č. 3 až č. 5 a č. 7) alebo prvkov, ktoré sú určené na základe ním predložených informácií (odôvodnenie č. 6). Pokiaľ ide o odôvodnenie č. 9, toto uvádza, že opatrenia stanovené v napadnutom rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom výboru pre colný kódex.
- 36 Práve v odôvodnení č. 8 je vyjadrené právne odôvodnenie zamietnutia žiadosti o výnimku, ktorú podalo Holandské kráľovstvo, Komisiiu.
- 37 Odôvodnenie č. 8 určuje, že „berúc do úvahy súhrn týchto údajov, požadovaná výnimka nie je dôvodná vzhľadom na článok 37 ods. 1 prílohy III. Poskytnuté informácie ukazujú, že pravidlá uplatniteľné na kumuláciu pôvodu môžu priniesť riešenie problému. Žiadna informácia totiž nebola predložená tak, že by sa zdalo, že používanie cukru z Guyany by bolo do tej miery nerentabilné, že by to viedlo výrobcu k ukončeniu podnikateľskej činnosti. Okrem toho keďže pridaná hodnota vyplývajúca z postupu v prípade dodávky kolumbijského cukru, ako aj guyanskeho cukru je vyššia ako 45 % počiatočnej výrobnéj ceny konečného výrobku, článok 37 ods. 7 sa neuplatňuje“ [*neoficiálny preklad*].

- 38 Druhá veta tohto odôvodnenia sa zaoberá uplatňovaním článku 37 ods. 4 prílohy III rozhodnutia ZKÚ, pretože uvádza, že predmetné pravidlá kumulovaného pôvodu umožňujú riešiť problém. Rozhodné a podrobné tvrdenie obsiahnuté v tejto vete však nenachádza žiadnu oporu v žiadnom presnom odôvodnení.
- 39 Zvlášť tvrdenie druhej vety odôvodnenia č. 8 nie je dostatočne odôvodnené v tretej vete toho istého odôvodnenia.
- 40 Slová použité v tejto tretej vete ukazujú, že výpočet výnosnosti v prípade použitia cukru z Guyany bol pravdepodobne urobený Komisiou. Inak takýto výpočet bol nevyhnutný na posúdenie toho, či pravidlá upravujúce oblasť kumulovaného pôvodu umožňovali riešenie problému, ktorý vznikol obchodnej spoločnosti Suproco. Ani metóda použitá Komisiou na urobenie takéhoto výpočtu, a dokonca ani jednoduchý výsledok tohto výpočtu však nie sú uvedené v napadnutom rozhodnutí. Rovnako nevyplýva zo spisového materiálu, že táto metóda alebo tento výsledok boli známe Holandskému kráľovstvu a tým viac obchodnej spoločnosti Suproco počas správneho konania. Aj za predpokladu, že predmetný výpočet môže byť odvodený z rôznych prvkov obsiahnutých v ďalších dôvodoch napadnutého rozhodnutia, takýto výpočet by zostal neurčitý, berúc do úvahy peňažnú výmenu, ktorú treba vykonať. Ceny cukru z Guyany uvedené v odôvodnení č. 4 napadnutého rozhodnutia, sú totiž vyjadrené v amerických dolároch (USD), zatiaľ čo hospodárske údaje prevzaté v odôvodnení č. 5 napadnutého rozhodnutia sú vyjadrené v eurách. Ani napadnuté rozhodnutie, a ani spisový materiál týkajúci sa správneho konania však neuvádzajú výmenný kurz, ktorý mala Komisia použiť.
- 41 Ďalej tretia veta odôvodnenia č. 8 nevysvetľuje, na základe čoho by sa podnik, ktorý vykonáva „nerentabilnú“ činnosť (alebo „nehospodárnu“ podľa ďalších jazykových verzií napadnutého rozhodnutia), mohol rozhodnúť napriek všetkému pokračovať vo výrobe.

- 42 Z týchto prvkov vyplýva, že nie je možné stanoviť dostatočne jasne dôvod, ktorý viedol Komisiu k záveru, že predmetné pravidlá kumulovaného pôvodu umožnili vyriešiť problém a že použitie cukru z Guyany nevedie výrobcu k zastaveniu prevádzkovania podnikateľskej činnosti. Za týchto podmienok odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nedáva možnosť Súdu prvého stupňa vykonávať súdne preskúmanie.
- 43 Toto odôvodnenie tiež neumožňuje Holandskému kráľovstvu a obchodnej spoločnosti Suproco spoznať dôvody, pre ktoré bolo prijaté opatrenie, a chrániť svoje práva pred Súdom prvého stupňa. Treba zdôrazniť v tejto súvislosti, že Suproco uviedla vo svojej žalobe dôvod založený na porušení článku 37 ods. 3 písm. b) prílohy III rozhodnutia ZKÚ, dôvod, ktorý podporilo aj Holandské kráľovstvo vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania. Zvlášť Suproco zastáva názor, že Komisia porušila toto ustanovenie, keďže sa domnievala, že ukončenie činnosti bolo základnou podmienkou na priznanie výnimky. Je však ťažké určiť na základe textu napadnutého rozhodnutia, či článok 37 ods. 3 písm. b) prílohy III rozhodnutia ZKÚ bol alebo nebol uplatnený Komisiou, najmä v súvislosti s tvrdením uvedeným v odôvodnení č. 8 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého použitie cukru z Guyany by nevedlo výrobcu k zastaveniu prevádzkovania jeho činnosti.
- 44 Navyše treba skonštatovať, že odôvodnenie obsiahnuté v poslednej vete odôvodnenia č. 8 napadnutého rozhodnutia, týkajúce sa článku 37 ods. 7 prílohy III rozhodnutia ZKÚ, tiež nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z článku 253 ES.
- 45 Bez toho, aby bolo nutné vysloviť sa o možnosti uplatnenia na prípad článku 37 ods. 7 prílohy III rozhodnutia ZKÚ v prejednávanej veci, stačí zdôrazniť, že metóda

výpočtu použitá Komisiou, ktorá sa týka pridanej hodnoty k cukru z Guyany, nie je rozpoznateľná v napadnutom rozhodnutí a že Komisia predložila súčasne rôzne výsledky výpočtu vo svojich písomných vyjadreniach (bod 35 vyjadrenia žalovanej), počas pojednávania (odpoveď na otázku položenú Súdom prvého stupňa) a po pojednávaní (v rámci písomnej odpovede zo 6. decembra 2004 na otázku položenú Súdom prvého stupňa).

- 46 Z tohto hľadiska vyplýva z vysvetlení daných Komisiou, že na percentuálny výpočet podielu hodnoty pridanej (chápanej ako počiatočná výrobná cena výrobku znížená o colnú hodnotu surovín dovezených z tretích krajín do Spoločenstva, do AKT alebo do ZKÚ) k dovezenému cukru v rámci konečnej výrobnej hodnoty, uplatniteľný výmenný kurz bol kurz, ktorý bol platný k 4. októbru 2002, teda 1 USD za 1,0111 eur. Komisia však vo svojej písomnej odpovedi pripúšťa, že na výpočet colnej hodnoty dovezeného cukru uplatnila odlišný výmenný kurz, teda 1 USD za 1 euro. Navyše posledný uvedený výmenný kurz bol použitý na výpočet urobený na základe sumy (3 241 200 eur) zistenej prostredníctvom výmeny vykonanej podľa tretieho výmenného kurzu (1 USD za 1,1505 eur, platného 20. februára 2002). Okrem toho táto suma 3 241 200 eur, ktorú uvádza napadnuté rozhodnutie bez ďalšieho spresnenia a ktorá predstavuje hodnotu konečných výrobkov, nezodpovedá počiatočnej výrobnej cene výrobkov, ale tejto cene zvýšenej o výdavky dopravy ku kupujúcim.

- 47 Ďalej vyplýva z písomných vyjadrení, že Komisia sa domnieva, že suma 37,2 USD za tonu predstavujúca výdavky na dopravu dovezeného cukru je opodstatnená na výpočet hodnoty pridanej k cukru z Guyany, nazdávajúc sa, že suma 85 USD za tonu, o ktorej sa zmieňuje Holandské kráľovstvo vo svojom liste zo 4. októbra 2002, je neprimeraná. Táto suma 37,2 USD za tonu však nie je uvedená v napadnutom rozhodnutí. Rovnako nevyplýva zo spisového materiálu týkajúceho sa správneho konania, že by táto suma bola známa Holandskému kráľovstvu a tým viac obchodnej spoločnosti Suproco.

- 48 Za týchto podmienok odôvodnenie obsiahnuté v poslednej vete odôvodnenia č. 8 napadnutého rozhodnutia neumožňuje tiež Holandskému kráľovstvu a obchodnej spoločnosti Suproco brániť svoje práva pred Súdom prvého stupňa a tomuto súdu vykonávať svoje preskúmanie.
- 49 Vzhľadom na všetky tieto dôvody je dôvodné sa domnievať, že napadnuté rozhodnutie nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z článku 253 ES a že musí byť z tohto dôvodu zrušené bez toho, aby bolo treba skúmať dôvody týkajúce sa predmetu veci, ktoré uvádza obchodná spoločnosť Suproco na podporu svojej žaloby.

O trovách

- 50 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania v súlade s návrhmi obchodnej spoločnosti Suproco.
- 51 Podľa článku 87 ods. 4 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie Komisie 2003/34/ES z 10. januára 2003, ktorým sa zamietá priznanie výnimky z rozhodnutia Rady 2001/822/ES, pokiaľ ide o pravidlá pôvodu uplatniteľné na cukor z Holandských Antíl, sa zrušuje.**
- 2. Komisia znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli obchodnej spoločnosti Suproco.**
- 3. Rada, Španielske kráľovstvo a Holandské kráľovstvo znášajú vlastné trovy konania.**

Vilaras

Dehousse

Šváby

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 22. septembra 2005.

Tajomník

Predseda komory

H. Jung

M. Vilaras